

صنعت مرغداری

و

سازمان های مردم نهاد

جلد دوم

مؤلف

غلامرضا آستانی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

۵	پیشگفتار
۷	مقدمه
۸	فلسفه وجودی و ضرورت توسعه تشکلهای
۱۴	تشکلهای اقتصادی در ایران
۱۸	نکته کلیدی از دیدگاه قانونی در ایران
۳۱	پذیرش نوین تشکلهای ایران
۳۲	کاهش تصدیهای دولتی در برنامه سوم
۳۴	کاهش تصدیهای دولتی در برنامه چهارم
۳۶	کاهش تصدیهای دولتی در برنامه پنجم
۳۷	عوامل بازدارنده در ایجاد و فعالیت تشکلهای ایران
۴۲	جایگاه واقعی تشکلهای غیردولتی در ایران
۴۵	توصیههای سیاستی برای اشاعه تشکلهای ایران
۵۰	ویژگیهای NGOها
۵۲	ضرورت تشکیل نهاد جدیدی در جهت ایجاد تحول در صنعت مرغداری کشور
۵۲	فرایندهای مرتبط با صنعت مرغداری کشور و نقش مجمع
۵۷	تعریف رسالت عمده مجمع و ساختار تشکیلاتی آن
۶۲	پیش نویس طرح تأسیس مجمع تشکلهای صنعت مرغداری کشور
۸۱	بخش سازمانهای غیردولتی و تشکلهای مدنی
۸۳	تشکلهای مدنی عمده ای که قانوناً با آنها ارتباط دارد
۸۵	بسته حمایتی از صنعت مرغداری پیشنهادی به دولت
۸۸	نسخه ای برای ۱۰۰ روز صنعت مرغداری کشور
۹۱	منابع

“به نام خداوند جان و خرد”

پیشگفتار

نگاهی به گذشته و حال اقتصاد ایران، نشان می‌دهد هر گاه تصمیمات کلان، برگرفته از دیدگاه‌های فسادکارانه‌های فسادکاران دولتی بوده پس از زمانی کوتاه در اجرا رنگ باخته و به جز خسارت حائلی نداشته چرا که ایشان از دور دستی بر آتش داشته‌اند و هرگاه خط مشی‌های عمومی بر مبنای تعارض و تکرر جمعی نخبگان امور گذارده شده، سهولت و سرعت در اجرا میسر گردیده است.

در عصر حاضر که هزارم ثانیه به سرعت سازند، تأخیرهای چند ساله در تصمیم‌گیری صحیح و اجرای درست، موجب رکود و شکست در اصلاحات شورمان شده و در بعضی موارد نیز تعلل و نادیده گرفتن حاصل تجارب عاملین و عالمان تولید و تجارت ضربات مهلک و جبران‌ناپذیری به پیکره اقتصاد ایران وارد نموده است.

اگر چه تشکل‌گرایی اقتصادی در ایران سابقه ۱۰ ساله دارد و نگاه سیاسی به تشکل‌گرایی تا سال‌های اخیر از پیدایش و تکامل واقعی این نهادهای (اقتصادی، اجتماعی) جلوگیری کرده است. ناتوانی دولت و نهادهای عمومی در پاسخ‌گویی به نیازهای اقتصادی و رفاهی مردم و پیدایش شکاف‌های عمیق اقتصادی و اجتماعی در جامعه، علیرغم وفور ثروت طبیعی، نهضت طرفداری از تأسیس سازمان‌های مردم‌نهاد را تقویت و به بخش خصوصی اقتصاد ایران شهادت داده که با خود نگرانی در شرایط انقلاب ارتباطات و اطلاعات، رسالت خود را بهتر بشناسد، به این ترتیب دیدگاه جمعی به مسائل و مشکلات صنعت، کشاورزی، تجارت و حمل و نقل در دوره بعد از انقلاب اسلامی و در شرایط ناتوانی دولت از توجه به این مسائل و یافتن

رامل برای آنها، ده‌ها انجمن، سازمان و تشکل مردمی را به ارمغان آورده است که خود آغاز عصر نوینی را در اقتصاد و جامعه ایران بشارت می‌دهد.

چنین واقعیتی نیز در صنعت مرغداری ایران مصداق داشته به طوری که این باور در میان دست‌اندرکاران بخش‌های عمومی و خصوصی این صنعت حاکم گشته است که راه گریز از بحران و قرار گرفتن در راستای توسعه جز با بهسازی نظام تشکیلاتی اقتصاد مرغداری از طریق عزم ملی و جلب مشارکت نهادهای تخصصی بخش خصوصی امکان‌پذیر نمی‌باشد.

بنابراین به این راستینه مهم، انگیزه اصلی تدوین مطالب حاضر را تشکیل می‌دهد که امید می‌رو با رعایت فم‌ای آن، این منظور محقق شود.

اینک که بعد سه کتاب در پیش روی شما قرار گرفته است بالطبع دارای نواقص، کاستی‌ها و ایرادات فراوانی بوده که امید است با اهتمام خوانندگان به ویژه متخصصین حوزه کشاورزی، دامپروری و طیور مورد بازنگری و چشم‌به‌راه دریافت نظرات، پیشنهادات و تحلیل سازنده بوده تا بتوانم در چاپ‌های بعدی کتاب برطرف نمایم.

خدا برای من کافیت

غلامرضا آستانی

مقدمه

تکیه قوای مجریه و مقننه بر روی توسعه تولیدات صنعتی و کشاورزی و قائل شدن نقش محوری برای آن از یک طرف و تأکید قوای مزبور بر مشارکت بخش خصوصی در تدوین و اجرای خط مشی‌های عمومی از سوی دیگر، در شرایطی صورت می‌پذیرد که اقتصاد ملی از نابرابری‌ها و نارسائی‌های اداری و تشکیلاتی رنج می‌برد و بازنگری استراتژیک هر چه سریع‌تر هویت‌بخشانه تر آن در شرایط کنونی امری است اجتناب ناپذیر و این نگرش جامع، سیستماتیک و مسطح، با استناد به عوامل مؤثر و متغیرهای حاکم بر تصمیم‌گیری‌ها، استفاده از یافته‌های علمی و اندیشه‌های تجربی کارشناسان و دست‌اندرکاران نظام صنعتی و متخصصین عاملی که سال‌ها با تمسک به روش‌های علمی در راه تولید قدم و یا قلم زده‌اند را می‌طلبد. در غیر این صورت هم‌چنان شعار آشنای وابستگی از «ارز نفت آورده» و توسعه صنعتی و کشاورزی و جهش صادرات در همه جا شنیده می‌شود و باید دانست که این روند در مقابل دو صد گفتار نیم کرداری نیز رخ بنماید.

واقعیت امر این است که ساختار فوق‌متمرکز و دیوان‌سالاری مبالغه‌آمیز کنونی حاکم بر اقتصاد که شهروندان را مغلوب و منکوب دیوان‌سالاران می‌سازد «ضد مشارکت» هستند، چرا که به تداوم دسترسی نابرابر ثروت و قدرت اجتماعی و کنترلی‌ها توسط رانت‌طلبان ذی‌نفوذ موسوم به «اقلیت ممتاز» می‌گردد.

از این رو سیاست‌های تشویقی توسعه تولیدات کشاورزی و صنعتی باید به گونه‌ای رقم بخورد که قلمرو دخالت‌ها و مسؤولیت‌های دولت در این زمینه به حد اقل ممکن کاهش یابد و بستر برای سپردن امور به بخش خصوصی مساعد شود.

روند تحولات جهانی در طول دو دهه گذشته، به خصوص سقوط اقتصادهای متمرکز یافته سوسیالیستی در آغاز دهه ۹۰ به خوبی نشان داد که حرکت موفق در راه توسعه در گرو اقدامات

اساسی و سرنوشت ساز در جهت کوچک سازی انداز دولت و کم رنگ کردن حضور آن در صحنه عملیاتی اقتصاد و محدود ساختن نقش آن به راهبری و سیاست گذاری های کلان می باشد.

جای بسی خوش حالی است که این ضرورت یعنی کاستن از حجم دولت چه از لحاظ قانونی، اداری و چه از لحاظ اقتصادی و تقویت بخش خصوصی در سرنوشت توجهات استراتژیست های کشور قرار گرفته است.

فنارفه رجودی و ضرورت توسعه تشکل ها

سازمان های غیردولتی تشکل های مناسبی هستند که می توانند توان لازم را در مردم برای شناسایی، درخواست رفیق و تخصیص بهینه امکانات به وجود آورند. این سازمان ها با تأثیرگذاری بر مردم و جامعه، نقش زندگی آنان را بهبود می بخشند.

سازمان های غیردولتی مثال را بی به انرژی مردم هستند و زمینه مشارکت مردم و حضور آن ها در صحنه فعالیت های اقتصادی بخش کشاورزی را فراهم می کنند.

با ایجاد این سازمان ها که در بهار بخش کشاورزی را بر عهده می گیرند، دست دولت برای مدیریت کشور را بازتر می نماید.

ایجاد این نوع سازمان ها از بعد اجتماعی هم بهار حیر اهمیت است. وقتی مردم مشارکت در تصمیم گیری های مربوط به خود می نمایند، درک بهتری نسبت به واقعیت های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی پیدا می کنند.

لذا زمانی توسعه واقعی و پایدار ایجاد می شود که این توسعه درونی باشد. توسعه درون را تجربه ای است که خود مردم از طریق تشکل های محلی ایجاد کنند و خودشان دست به نهادسازی و سازمان سازی بزنند. این نهادها و سازمان ها عوامل توسعه پایدار هستند که می توانند توسعه جامعه و مدیریت را در بلند مدت به وجود آورند.